

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

בפני :

כבוד סגן הנשיא גדעון גינת

התובעת:

הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ

נגד

הנתבעים:

1. כנפי ישראל (2006) בע"מ, ח.פ. 51.382795.7.
2. ישראל וזאן, ת.ז. 051303402

בשם התובעת: עו"ד ערן פרזנטי
בשם הנתבעים: עו"ד מוחמד ותד

פסק דין

תיאור התביעה

1 תביעה כספית בגין הפרת זכויות יוצרים, על סך 80,000 ש"ח. נתבעת 1
2 ונתבע 2 התירו להשמיע בפומבי מוסיקה מוקלטת באולם שבשליטתם,
3 מוסיקה, אשר התובעת טוענת לזכויות בה, ללא קבלת הרשאה כדין
4 מאת התובעת.

תיאור הצדדים

5
6 2. התובעת, הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ, הינה תאגיד
7 לניהול משותף של זכויות יוצרים, המוסמך לתת הרשאות להשמעה
8 פומבית של מוסיקה מוקלטת בישראל, המוגנת בזכות יוצרים ולגבות
9 תמלוגים בגינה, לצורך חלוקתם בין חברות התקליטים המאוגדות
10 בתובעת.

11 3. זכויות ההשמעה הפומבית והשידור הוענקו לתובעת על ידי חברות
12 תקליטים, זרות וישראליות, המאוגדות אצל התובעת. היצירות נשוא
13 הזכויות כלולות בקטלוגים של החברות הישראליות והזרות, אשר
14 הוצגו במסגרת ראיותיה של התובעת (ת/1, ת/2, ת/3 ו-ת/4 לתצהיר
15 מיום 22/07/08, של רונית זאבי-שרביט, מנהלת השיווק בתובעת).

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

- 1 .4. התובעת הוכרזה כבעלת מונופולין בתחום מתן רישיונות גורפים
2 להשמעה פומבית של מוסיקה מוקלטת, ופעילותה כלפי חברות
3 התקליטים וכלפי ציבור המשתמשים ביצירות המוקלטות הוסדרה
4 בהסדר כובל, שאושר על-ידי בית הדין להגבלים עסקיים ביום
5 29/04/2004 (ת/5 לתצהיר של זאבי-שרביט הנ"ל).
- 6 .5. נתבעת 1, "כנפי ישראל (2006) בע"מ", חברה הרשומה בישראל (ת/6
7 לתצהיר זאבי-שרביט הנ"ל) היא הבעלים ו/או בעלת השליטה
8 והמפעילה של אולם האירועים "פנינת השומרון" (להלן: "האולם"),
9 נשוא התביעה. נתבע 2, ישראל וזאן, בעל מניות ומנהל בנתבעת 1 וכן
10 מנהל בפועל את האולם (להלן: "הנתבעים").

טענות מקדמיות

- 11
- 12 .6. הנתבעים טענו (סעיף 3 לכתב ההגנה שהוגש ביום 25.3.2008) לחוסר
13 סמכות עניינית של בית-המשפט המחוזי. אני דוחה את הטענה
14 בהסתמך על התיקון משנת 2003 של חוק בתי משפט [נוסח משולב]
15 התשמ"ד-1984 לפיו התווסף ס' 40(4) לחוק, אשר מקנה במפורש
16 סמכות לבימ"ש מחוזי בנושא קניין רוחני, אף בתביעות כספיות שגובהן
17 נמוך מ-2.5 מיליון ש"ח, באם הן כרוכות בצו מניעה, כבענייננו.
18 הנתבעים לא חזרו על טענת חוסר הסמכות בסיכומיהם.
- 19 .7. עוד טוענים הנתבעים, להיעדר יריבות, כיוון שהנתבע 2 איננו מנהל
20 האולם וכי התביעה כנגדו הינה אך בשל רישומו בתדפיס רשם החברות
21 (ת/6 לתצהיר של זאבי-שרביט הנ"ל). הנתבע 2, לטענתו, איננו נוטל
22 חלק פעיל באולם, אלא קיים מנהל שכיר, עם צוות עובדיו, אשר לגביו
23 לא מתקיימים היסודות המשפטיים של העוולה לפי ס' 2(3) לחוק זכות
24 יוצרים 1911, אשר יידון להלן.
- 25 .8. אין בידי לקבל הטענה. הנתבע 2 עצמו חזר בו מטענה זו, וכינה אותה:
26 "שגיאת כתיב..." (ע' 9 לפרוטוקול מתאריך 29/06/09 (להלן:
27 "פרוטוקול 2"). לאחר מכן, נתבע 2 ניסה לתקן את גרסתו ואמר:

2 מתוך 14

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

1 "שאלה...היה "מנהל פעיל שכיר", זה גם טעות כתיב? ת. מנהל שכיר
2 הכוונה היא למנהל האירועים עצמו, לא אלי, אני מנהל את האולם.
3 אני לא מנהל את האירוע עצמו... ש. כשאני רוצה להזמין את האולם
4 לאירוע אני מדבר איתך? ת. איתי, כן. אבל את האירוע עצמו יש מנהל
5 של האירוע" (ע' 9-10 לפרוטוקול 2). יתירה מכך : בשום שלב לא ציינו
6 הנתבעים את שמו של אותו "מנהל פעיל שכיר" עלום שם, עובדה שללא
7 ספק היא בידיעתם המיוחדת. ברישומי רשם החברות כאמור, הני 2
8 אכן רשום כמנהל החברה, ובנסיבות הנוכחיות, אין עילה שלא לתת
9 לרישום זה את משמעותו הרגילה.

10

11

תשתית עובדתית

12

9. בתאריכים : 26/03/07, 29.04.07, 18.6.07, 19.8.07 כתבה התובעת אל
13 הנתבעים, ודרשה הסדרת הרשאה להשמעת מוסיקה בפומבי באולם
14 שבשליטתם. פניות אלה לא זכו לתגובה (ת/7 לתצהיר של זאבי-שרביט
15 הנ"ל).

16

10. בתאריך 08/11/07, שלחה התובעת את יניב כהן, עובד החברה (להלן :
17 "המקליט"), אל האולם לשם הקלטת מוסיקה שהושמעה בפומבי
18 במהלך אירוע שנחגג באולם. המקליט הקליט שני שירים, כדלהלן :

19

(1) הקלטה קולית : "אח של סלים" בביצוע שוטי הנבואה (חב' הליקון).

20

(2) הקלטה קולית : "תראו אותי", בביצוע מופע הארנבות של ד"ר

21

קספר (הד ארצי ו-די.בי. במשותף).

22

11. ההקלטה של השירים דנן הועברה לשירת איזק בתאריך 12/07/07.

23

המסמך 8/ לתצהיר עדות ראשית מיום 22/07/08, של שירת איזק,

24

מפענחת הקלטות של התובעת, מציין את שמות השירים והזמרים

25

השירים אותם, כפי שפוענחו על ידיה, וכן מצוין שםם בכתב התביעה,

26

פסקה 16, כשירים נשוא הזכויות המופרות של התובעת.

3 מתוך 14

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

1 ההקלטה הוגשה לבימ"ש בת/9 לתצהיר זאבי-שרביט הנ"ל. בתצהיר
2 עדות ראשית מיום 13/07/08 של המקליט, הוא מעיד, כי השירים אכן
3 הוקלטו באולם במועדים שצוינו. על עדות זו חזר גם בחקירה הנגדית
4 (עי' 4 לפרוטוקול 2). פרטי האולם בו נערכה ההקלטה ובו בוצעה הפרת
5 הזכויות, רשומים בדו"ח שנמסר לבית המשפט בעת החקירה הנגדית
6 (מסומן נ/2).

7 12. בתאריך 22/11/07, שלחה התובעת את המקליט בשנית אל האולם לשם
8 הקלטת מוסיקה שהושמעה בפומבי במהלך אירוע שנחגג באולם.
9 המקליט הקליט שני שירים, כדלהלן:

10 1) הקלטה קולית: "Sexbomb" בביצוע Tom Jones (חב' Universal).

11 2) הקלטה קולית: "הילדים קופצים", בביצוע שוטי הנבואה (חב'
12 הליקון).

13 ההקלטה של השירים דנן הועברה לשירת איזק בתאריך 25/07/07.
14 המסמך ת/10 לתצהיר של שירת איזק הנ"ל, מציין את שמות השירים
15 והזמרים השרים אותם, כפי שפוענחו על ידיה. כן מצוין שםם בכתב
16 התביעה, פסקה 17, כשירים נשוא הזכויות המופרות של התובעת.

17 ההקלטה הוגשה לבימ"ש בת/11 לתצהיר זאבי-שרביט הנ"ל. בתצהיר
18 עדות ראשית של המקליט הנ"ל, הוא מעיד, כי השירים אכן הוקלטו
19 באולם בתאריך דנן. על עדות זו חזר גם בחקירה הנגדית (עי' 4
20 לפרוטוקול 2). פרטי האולם בו נערכה ההקלטה ובו בוצעה הפרת
21 הזכויות, רשומים בדו"ח שנמסר לבית המשפט בעת החקירה הנגדית
22 (מסומן נ/3).

23 **מחלוקת עובדתית**

24 13. סעיף 5 לתצהירה זאבי-שרביט הנ"ל, איננו מתייחס לפן עובדתי, אלא
25 מסביר, כי בהתאם לעצת יועציה המקצועיים, בקלטות נשוא התביעה
26 הוקלטה מוסיקה אשר הופקה ע"י חברות התקליטים אשר נעזרות

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

- 1 בשירותה. אין בכך משום עדות מפי השמועה, כטענת הנתבעים, ואין
2 מקום למחיקתו.
- 3 14. עדות המקליט מלמדת על מה שהתרחש באולם במועד הרליבנטי.
4 העדויות של איזק וזאבי שרביט מסבירות את תוכן ההקלטות ו-ס' 20
5 ו-22 לתצהירה של זאבי-שרביט הנ"ל, מביאות את המסקנות
6 העובדתיות העולות מההקלטה ומהשירים הנמצאים בה. אינני רואה
7 כל פסול בצירוף זה של ראיות, כאשר העובדות הבסיסיות הובאו בפני
8 בית-המשפט מכלי ראשון, וניתן לראות בעדויותיהן של איזק וזאבי-
9 שרביט גם עדות של מומחה המובאת בהסתמך על ניסיונו המקצועי של
10 העד בתחום (עי' 660-680, "על הראיות" ל-י' קדמי, הוצאת דיונון,
11 2004).
- 12 15. אני דוחה את טענות הנתבעים, כי ההקלטות אינן הדרך האידיאלית
13 לאיסוף הראיות נגדם. מכיוון ש"אין מחלוקת ששומה על התובעת
14 להציג לבית המשפט את הראיה הטובה ביותר..." (פסקה 16-22
15 לסיכומים מטעם הנתבעים). לדעתי, משהוצגו ההקלטות, בצירוף
16 תצהיר המקליט, עמדה התובעת בנטל שמוטל על כתפיה.
- 17 16. כחלק מניסיונם של הנתבעים להזים את עדותו של המקליט, הם
18 קובלים על כך שלא נעשית כל בקרה על עבודתו ע"י התובעת. כמו כן,
19 טוענים הנתבעים כי עבודתו של המקליט רשלנית כיוון שבדו"ח נ/2 ו-
20 נ/3 אין הוא מתאר את אולמה של הנתבעת, כמו גם העובדה שלא בדק
21 מיהו התקליטן והאם יש לו רישיון. ב-נ/2 אף אין את שמות מזמיני
22 האירוע-בעלי השמחה. הנתבעים קובלים על העובדה שהתובעת לא
23 זימנה את מזמיני האירוע. בכך, טוענים הם, כי יש כדי להצביע כי אלה
24 היו מעידים לרעת התובעת. בנוסף לכל האמור, הנתבעים טוענים, כי ב-
25 נ/3 שמולא ע"י המקליט, נכתב שבאירוע בתאריך 22/11/07, נחוגה
26 שמחת ברית המילה, ובמהלכה הופרו זכויותיה של הנתבעת. זאת,
27 כאשר, מבחינה הלכתית אין אפשרות לקיים ברית מילה בלילה. משכך,
28 אין לקבל, לפי הטענה, את גרסתה של התובעת לגבי אירוע זה, מכיוון

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

- 1 שישנה אפשרות למיקום שגוי ולחלופין יש בכך, לדברי הנתבעים,
2 משום זיוף והטלת כתם על אמינותו של המקליט. לבסוף, הנתבעים
3 מציגים את נ/1 שהוצגה במהלך הדיון (ע' 6 לפרוטוקול 2). מכאן,
4 מבקשים הנתבעים להסיק, כי המקליט לא היה כלל באולם אלא
5 באולם אחר ושם תועדה ההפרה (פסקה 16-33 לסיכומים מטעם
6 הנתבעים).
- 7 17. אין ממש בטענות אלה. תוכן ההקלטות מדבר בעד עצמו (ע' 6-7
8 לפרוטוקול 2). אם הייה שמץ של ממש בטענות נגד המקליט, הרי יכלו
9 הנתבעים, כמנהלים ומפעילים של האולם, להביאן בפניו עת ניצב על
10 דוכן העדים. דבר לא הובא, למעט סברות כרס. המקליט מילא את
11 תפקידו כפי שהגדירה התובעת (ע' 4 בפרוטוקול מתאריך 15/12/08
12 (להלן: "פרוטוקול 1", וכן ע' 4 בפרוטוקול 2). מדוע לא הובא תצהיר
13 מטעם של מזמיני האירוע במועד הנדון, שזהותם בוודאי ידועה
14 לנתבעים, כדי לבסס את הנטען כלפי המקליט על-ידי הנתבעים? ראו:
15 ע"א 548/78 פלונית נ' פלוני, פ"ד לה(1), 736, 762-763 (1980) לענין
16 הימנעות בעל-דין מהבאת ראיות לגבי עובדות שבידיעתו.
- 17
- 18 18. טענה נוספת שהועלתה ע"י הנתבעים הינה, כי המקליט לא בדק מיהו
19 התקליטן והאם יש בידיו רישיון מטעם התובעת. גם טענה זו נדחית.
20 בדיון שנערך בתאריך 15/12/08, נרשמו הדברים הבאים מפיה של
21 העדה: "כב' השופט גינת: "האם באיזשהו שלב... ישראל וזאן אמרו
22 שיש רישיון לתקליטנים? ת לא. התשובה היא לא – חד משמעית לא"
23 (ע' 5-6 לפרוטוקול 1), וכן: "ש. הייתה פניה כלשהי של האולם הזה
24 לבקש רישיון או לקבל רישיון? ת. התשובה היא לא (ע' 9 לפרוטוקול 1).
- 25
- 26 19. הנתבעים טענו לכך, שבלתי אפשרי לקיים ברית מילה בשעות הלילה,
27 ולכן תיאור האירוע כפי שהוצג על ידי המקליט והתובעת שגוי וממילא

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

- 1 יש בכך כדי להצביע על העדר אמינות של גרסת התובעת. די לקרוא
2 את הטענה כדי להבין שאין בה ממש.
- 3 הצדק עם הנתבעים מבחינה הלכתית. בנושא זמנה של ברית המילה
4 נקבע ברמב"ם: "אין מולין לעולם אלא ביום אחר עלות השמש בין
5 ...[ב]זמנה בין שלא בזמנה" (רמב"ם, ספר המדע, הלכות מילה, פרק א'
6 הלכה ח', מהדורת יד שבת, הוצאת שבת פרנקל, 2005). כמו
7 הרמב"ם, הכריע הרב יעקב בן הרב אשר: "זמן המילה... **וביום ולא**
8 **בלילה**" (ארבעה הטורים, ס' רס"ב, מהדורת ארבע טורים המאו"ר,
9 הוצאת מכון המאו"ר, 2007). בעקבותיהם, נפסק בשו"ע ההלכה: "אין
10 מלין עד שתנץ החמה וכל היום כשר למילה... **ואפילו מילה שלא בזמנה**
11 **אינה אלא ביום**" (שולחן ערוך, יורה דעה, סימן רס"ב, ס' א, מהדורת
12 פריעדמאן, הוצאת מפעל שולחן ערוך השלם, מכון ירושלים, התשס"ו).
13 עם זאת, האם העובדה שנכתב בכניסה "הברית של קרן ואלעד"
14 מחייבת את המסקנה שקוימה ברית מילה באותה שעה, ואף באותו
15 יום? נראה כי יש להשיב על שאלה זו בשלילה. אין כל הכרח כי הברית
16 נעשתה באותה שעה. אפשרי בהחלט כי הברית נעשתה בשעות הבוקר,
17 ואילו השמחה עצמה נערכה בערב באולם. משמע, אין בשם השמחה
18 כדי להעיד על פעולה שלכאורה בוצעה בה.
- 19 20. בידי הנתבעים היה להביא את יומן האירועים ולהוכיח שלא היה כל
20 אירוע בתאריכים הנדונים. משלא הביאו ראיה זו, הרי יש במחדלם
21 כדי להצביע על כך, שהראיה הייתה נגד גרסתם, וזאת במיוחד לאור
22 התנהגות הנתבע 2 ותגובתו (ע' 11-12 לפרוטוקול 2).
- 23 21. טענה אחרונה של הנתבעים הינה, כי הוצגה ראיה נ/1 מידי המקליט,
24 בדמות מעטפת אולם אירועים אשר שמה ("היכלי הקשתות") איננו
25 תואם את שם האולם דנן ("פנינת השומרון"). משכך, טוענים
26 הנתבעים, המקליט כלל לא היה באולם.
- 27 22. אינני מקבל את הטענה. מעיון בחלק האחורי של נ/1 עולה כי האולם
28 "היכל הקשתות" ממוקם באותו מיקום בו ממוקם "פנינת השומרון".

7 מתוך 14

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

1 כאשר נשאל המקליט היכן ביקר, הוא תיאר את מיקום האולם של
2 "פנינת השומרון" (אשר תאם, כאמור, למיקום "היכל הקשתות") ללא
3 כל התנגדות מצד הנתבעים (ע' 6 לפרוטוקול 2). בחקירתו הנגדית של
4 הנתבע 2, הכחיש נתבע 2 את קיומו של האולם "היכל הקשתות". אולם
5 גרסתו, אשר הייתה נגועה בסתירות מהותיות חוזרות ונשנות, ראו גם
6 סעיף 28 להלן, הופרכה שוב ושוב. עדותו של הנתבע 2 לא היתה אמינה
7 וגרסתם של הנתבעים נדחתה.

8 תשתית משפטית

9 23. עניין לנו בהפרת זכויות יוצרים. ס' 78 (ג) לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-
10 2007, הדן בהוראות המעבר, קובע: "על פעולה ביצירה שנעשתה לפני
11 יום התחילה לא יחולו הוראות פרק ח' לעניין הפרה של זכות יוצרים...
12 ולעניין תרופות, וימשיכו לחול לגביה, לעניינים אלה, הוראות הדין
13 הקודם". לפיכך, יש לברר את התובענה בענייננו עפ"י ס' 2(3) לחוק
14 זכות יוצרים 1911: Copyright Act 1911 (להלן: "החוק"). להלן לשון
15 החוק: "כמו כן תיחשב זכות יוצרים ביצירה כאילו הופרה על ידי כל
16 אדם שהרשה, לתועלתו הפרטית, לתאטרון או למקום שעשוע אחר,
17 להשתמש ביצירה לשם הצגתה בציבור בלא הסכמת בעל זכות היוצרים
18 פרט אם לא ידע אותו אדם ולא היה לו יסוד סביר לחשוד שיהא בהצגה
19 משום הפרת זכות יוצרים". ההצגה הוגדרה בס' 35 (1) לחוק, כ"כל
20 הצגה של יצירה על דרך השמעה... לרבות הצגה כזאת באמצעות מכשיר
21 מיכני". אין מחלוקת כי האולם הינו "מקום שעשוע" כפי שמוגדר
22 בחוק. ס' 2(3) לחוק כולל ארבעה תנאים: (1) הרשאה לביצוע פומבי;
23 (2) העדר הסכמה מאת בעל הזכויות; (3) קיומה של תועלת פרטית
24 לנותן ההרשאה; (4) ידיעה, או חשד, לקיומה של הפרת זכות יוצרים.
25 אין מחלוקת כי הנתבעים נתנו הרשאתם לביצוע פומבי של מוסיקה וכי
26 לא הייתה הסכמה מאת בעלי הזכויות. להלן נבחן האם מתקיימים
27 שאר תנאי הסעיף.

28

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

- 1 **מחלוקת משפטית**
- 2 24. הנתבעים טוענים לאי-קיום התנאי השלישי שבס' 2(3) לחוק, בכך שלא
3 הייתה כל תועלת מהשמעת המוסיקה בשטחם. טענה זו הינה חסרת
4 ביסוס, וההיגיון הפשוט נוגד אותה. ברי כי חלק ניכר מהאטרקטיביות
5 של אולם אירועים הינו השימוש הנרחב במוסיקה שמושמעת במתחמו.
6 ללא אפשרות זו, היה ערכו של האולם צונח, עובדה המשפיעה על שני
7 הנתבעים. וכבר נקבע כדלהלן: "אין צריך כלל להוכיח, והדבר ברור
8 וידוע, שאירועים כגון חתונה, בר מצווה, בריתות, וכיוצא באלה, קיומם
9 והצלחתם של מרביתם מותנים בכך שתושמע במהלכם מוזיקה
10 מוקלטת, ואין להעלות על הדעת שאולם כזה יוכל להתקיים בנסיבות
11 שבהן הבעלים אוסרים השמעה כזו. יש קשר ברור ומובהק בין ההיתר
12 שנותן האולם לתקליטנים ולבעלי השמחה להשמיע במקום מוזיקה,
13 לבין התועלת הכלכלית והרווח שמפיקים בעלי האולם מהשמחות
14 והאירועים המתקיימים שם" (ת"א (מחוזי ב"ש) 4008/05 **הפדרציה**
15 **הישראלית לתקליטים בע"מ נ' גן הפקאן א.ד אירועים ושירותי**
16 **קטרייניג**, תק-מוח 12007(1), 12058, 12060 (2007)). החלת תועלת
17 פרטית בהשמעה במקומות ציבוריים, נקבעה ב-ת"א (מחוזי ב"ש)
18 **1080/07 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' גני חוות**
19 **לכיש בע"מ**, תק-מוח 2009(4), 6055 (2009), ע' 6060, פסקה 31.
- 20 25. הנתבעים טוענים כי התנאי הרביעי לא חל בעניינם, משום שלא היה
21 בידם לדעת למי לשלם, לאור ריבוי הגופים שפונים אליהם, ובלשונו של
22 נתבע 2: "עלוקות" (ע' 10 לפרוטוקול 2). טענה זה איננה סבירה. ריבוי
23 הפניות כלל לא הוכח וכן לא הראה הנתבע 2 כי ביקש יעוץ כלשהו
24 מעורך-דין, או שביקש הבהרות מאת התובעת שכתבה לו, כאמור לעיל,
25 פעמים רבות.
- 26 26. עוד טוענים הנתבעים, כי אין לנתבעים אחריות, משהחתימו את מזמיני
27 האירוע על אחריותם בכל הנוגע להשמעת מוסיקה (סיכומים מטעם
28 הנתבעים מיום 4.8.09, סעיף 36). מכיוון שכך נטען, כי אם בוצעה הפרה

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

- 1 של זכויותיה של התובעת, עליה לפנות לתקליטן ולמזמיני האירוע ולא
2 לבעלי האולם הנתבעים. נטען, כי התחום הנדון הופקד בידי מזמיני
3 האירוע והתקליטנים, כך שאין בידי בעלי האולם-הנתבעים לדעת איזו
4 מוסיקה תנוגן והאם תתבצע הפרה דה פקטו של זכויות התובעת.
5 מסקנת בא-כוחם המלומד של הנתבעים היא, לכן, שלא מתקיים אצלם
6 יסוד ה"ידיעה" ולא יסוד "החשד הסביר" הנדרשים בתנאי הרביעי בס'
7 (3)2 לחוק.
- 8 גם טענה דינה להידחות. החתמת מזמיני האירוע הנטענת לא הוכחה
9 כלל. ההסכם לפיו הוזמן האירוע לא הוגש כראיה. ממילא, אין לדעת
10 אם עובדתית נכונה טענת הנתבעים (ע' 10 לפרוטוקול 2). עוד ברור, לפי
11 ההלכה הפסוקה, כי הנתבע 2 כנושא המשרה הבכיר בנתבעת 1 נושא
12 באחריות לפעילותה באולם. כך נקבע: "דומני כי דרך המלך, כאשר
13 התאגיד הוא הנותן את רשות השימוש בחצריו, היא ההלכה בדבר
14 הטלת אחריות אישית על נושאי משרה בתאגיד, כפי שנקבעה בעניין
15 צוק אור ובפסיקה שבעקבותיה. קרי, "המבחן לצורך הטלת אחריות
16 אישית על אורגן הוא המבחן הרגיל של דיני הנוזקין - קיום יסודות
17 האחריות", ואין "בכך שום סתירה לעקרון היסוד בדבר האישיות
18 המשפטית הנפרדת של החברה (או כל תאגיד אחר)" (עניין צוק אור,
19 697 - הנשיא שמגר) - רע"א 2991/07 אקו"ם, **אגודת קומפוזיטורים,**
20 **מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ נ' קפוצ'ין עסקי מזון**
21 **בע"מ**, תק-על 2009(2), 3444, 3449 (2009). בכך מוטלת אחריות אישית
22 על נתבע 2, כאורגן החברה, וכמנהלה הפעיל.
- 23 27. ממשיתים הנתבעים לטעון, כי על התובעת לגבות תמלוגים ישירות מן
24 התקליטנים (פסקה 7 לתצהיר עדות ראשית מטעם נתבע 2 מיום
25 10/09/08 ופסקה 38 לסיכומים מטעם הנתבעים), לא נותר אלא להביא
26 את ההלכה הפסוקה: "בעניין זה אנו סבורים שבמדיניות הפדרציה,
27 המתמקדת בגביית תמלוגים מבעלי האולמות ולא מהתקליטנים, אין
28 משום שימוש לרעה בכוח השוק שבידה. שהרי על בעל האולם מוטלת
29 אחריות לביצוע מפר של זכויות יוצרים שנעשה באולמו מכוח סעיף (3)2

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

- 1 לחוק זכויות יוצרים, 1911. בידו של בעל האולם נתונה גם האפשרות
2 היותר מעשית ויותר פשוטה למנוע הפרת זכויות יוצרים על-ידי מניעת
3 השמעה של מוזיקה באולמו על-ידי מי שאין לו רישיון לעשות כן. זאת,
4 בעוד שהאפשרויות העומדות בפני הפדרציה לאתר תקליטנים או
5 מבצעים אחרים אשר משמיעים יצירות מוגנות ללא אישור בעייתית
6 הרבה יותר. התייחס לכך כב' השופט שלו בהחלטתו בת"א 25/98 (ת"א)
7 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' אטלנטיס נשר בע"מ
8 (דינים מחוזי, כרך כו(9) 249): "כדי לאפשר אותה הגנה רחבה בשטח
9 של זכויות יוצרים, שהוא כה פרוץ להפרות, יש לגרום לכך כי הגנה
10 כזאת תהיה אפקטיבית, ולשם כך דרושה כתובת קבועה אליה ניתן
11 יהיה לפנות. מכך נגזרת חובתו של בעל האולם אשר היצירות
12 המושמעות באולמו מסייעות לו בעשיית רווחיו, ומכך גם קמה חובתו
13 לקבל רשות כדין של כל בעלי זכויות היוצרים להשמעת יצירות אלה"
14 (ה"ע (הגבלים עסקיים) 3574/00 הפדרציה הישראלית לתקליטים
15 וקלטות בע"מ נ' הממונה על ההגבלים העסקיים, תק-מוח 2004(2),
16 1724 , 1788 (2004)). הלכה זו דוחה את דברי הנתבעים, ולפיכך אין
17 לקבל את טענתם.
- 18 28. לבסוף, טוענים הנתבעים כי לשם הזהירות הם בודקים טרם כל אירוע
19 האם התקליטן אוהז ברישיון כדין, בנוסף להחמת מזמיני האירוע על
20 החוזה דלעיל (פסקה 36 לסיכומים מטעם הנתבעים). עיון בחקירה
21 הנגדית חושף תמונה שונה. גם בעניין זה הקשר בין הטענה המשפטית
22 לבין העובדות שהוכחו כאות, רופף. הנתבע העיד על עצמו, כי לא ידע
23 להבחין בין רישיונות שונים שהוצגו טרם האירועים (עי' 11 לפרוטוקול
24 2). לא ברור, לאור אי הידיעה הנ"ל, כיצד הנתבעים התכוונו למנוע
25 הפרה באולמם. באותו מקום, סותר את עצמו הנתבע, ואומר במפורש:
26 "ש. טענת שאתה מונע הפרות על ידי זה שאתה מחתים ת. לא מנעתי
27 הפרות. לא מנעתי ולא מונע (עי' 11 לפרוטוקול 2). לאחר מכן, שוב חזר
28 הנתבע לגרסתו הראשונה: "ש. אם מישהו לא הביא לי אישור – לא
29 עשה מוזיקה ש. אז אתה חוזר לתשובה שלך שאתה אכפת [לך] את זה

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

1 שבמקום לא תושמע מוזיקה ללא אישור ת. כן" (ע" 12 לפרוטוקול 2).
2 לאור הסתירות המרובות של נתבע 2, אינני רואה מקום לתת משקל רב
3 לעדותו, מה גם שניכר היטב שלא התקיימה הזהירות אותה טענו
4 הנתבעים, וכי לא נעשתה בדיקה למניעת הפרת זכויות התובעת.

סעדים

6 29. משנדחו כל טענות הנתבע, ומשהוכיחה התובעת את טענותיה, לא נותר
7 אלא להיעתר לתביעתה של התובעת, וכך אני מחליט.

8 30. התובעת ביקשה סעד של צו מניעה קבוע, אשר יוטל עד להסדרת
9 הרשאה ע"י התובעת להשמעת מוזיקה באולם שבשליטתם של
10 הנתבעים. לאור ההפרה הממושכת והאזהרות החוזרות ונשנות מצד
11 התובעת, אשר זכו להתעלמות מצד הנתבעים, אני נעתר לבקשה. ניתן
12 בזאת צו מניעה כמבוקש בסעיף 31.1 קטע ראשון לכתב התביעה (הוגש:
13 7.2.2008) ובנתון לסייג שבסעיף 33.2 משפט אחרון שבכתב התביעה.

14 31. בהתחשב בהוראות המעבר שבסעיף 78(ג) לחוק זכות יוצרים התשס"ח-
15 2007 יש להידרש לסי' 3 לפקודת זכות יוצרים 1924, הקובע סכום
16 סטטוטורי על כל הפרה, הנע בין 10,000 ש"ח לבין 20,000 ש"ח, כפיצוי
17 ללא הוכחת נזק. ראו בהקשר זה: עמית אשכנזי, פיצויים ללא הוכחת
18 נזק, ב"יוצרים זכויות קריאות בחוק זכות יוצרים" עורכים מיכאל
19 בירנהק גיא פסח, שריגים ליאון 2009, עמ' 573 טכסט לה"ש 4 ו-7.
20 בית-המשפט אינו אמור לחרוג מגבולות הרף התחתון והרף העליון של
21 הפיצוי הסטטוטורי שנקבע (ע"א 3616/92 דקל שרותי מחשב להנדסה
22 (1987) בע"מ נ' חשב היחידה הבין-קיבוצית לשרותי ניהול אגודה
23 שיתופית חקלאית בע"מ (כיום: חשב אגודה שיתופית בע"מ), פ"ד
24 נא(5), 337, 352 (1997). על מנת להכריע את סכום הפיצוי בין הגבולות
25 הנ"ל, על בימ"ש לשקול מבחנים לקביעת גובה הפיצוי. ביניהם יש
26 להביא בחשבון שיקולים כגון עוצמת ההפרות, מספרן ומשכן, סוג
27 היצירה, אשמתו של המפר, גודלו של העסק המפר, ואין לראות בכך
28 רשימה סגורה (שם, בעמ' 352-353). ראו בהקשר זה גם: ע"א (מח' 12 מתוך 14

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 08-224 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

- 1 ת"א (779/77 אקו"ם נ' חב' אהרן ברמן אמרגן פסקים (מי) תש"ס (1)
2 441; אז' שלום י-ם 214428/99 אקו"ם נ' עמר יצחק; ת"א (חי)
3 18070/07 אקו"ם נ' אחים שרבט, יעקב גבאי, 28.12.07, השו' גיאדה
4 בסול, סעיף 16. בבוא בית המשפט לפסוק פיצויים, אין עליו לספור את
5 מספר ההפרות שאירעו אלא את מספר סוגי הזכויות שנפגעו, ובלשון
6 בימ"ש (השו' י' דנציגר): "סוג הזכות שנפגעה" (רע"א 4148/09 אקו"ם,
7 אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בע"מ נ' יום טוב
8 (טוביה) חדד, תק-על 2009(3), 1498, 1500 (2009)).
- 9 אני חוזר בהקשר הנוכחי על הדברים שאמרתי (בהסכמת השופטים י'
10 גריל ו-ר' חפרי-וינוגרדוב) ב-ע"א (חי) 4886/99 אקו"ם נ' מאי
11 מסעדות, 4.10.2000,
12 http://www.nevo.co.il/psika_word/mechozi/m994886.doc
- 13 שם, סעיפים 3 עד 10. בין השאר הובאו האסמכתאות הבאות: ע"א
14 592/88 שגיא נ' ניניו פ"ד מו (2) 254, 264; ע"א 3616/92 דקל שירותי
15 מחשב נ' חשב היחידה הבינקיבוצית לשירותי ניהול פ"ד נא (5) 337,
16 342, 350; ע"א (ת"א) 753/94 חדשות נ' הוליגר, סעיף 19 (דינים ועוד);
17 ת"א (נצי) 831/90 סאדר נ' אלקטו פ"מ נ"ד (1) 177, 185 ד'-ה'; ת.א.
18 (שלום ת"א) 46/94 אקו"ם נ' י.ט. גזית י-ם (השופטת ח. ינון, 25.12.97,
19 תקדין).
- 20 32. בענייננו ביקשה התובעת את הסכום המקסימלי בעבור ארבע ההפרות
21 שתועדו ע"י התובעת בגובה 80,000 ש"ח. בא-כוחם המלומד של
22 הנתבעים טען בסיכומיו, על בסיס הוראות פקודת זכות יוצרים, כי
23 "מדובר בשני אירועי השמעה... הרי שיש לראות בהם שתי הפרות ולא 4
24 הפרות שונות...", שם, סעיף 39. עמדת בא-כוחה המלומד של התובעת
25 היא כי מדובר בהפרות שונות של יצירות שונות ולכן יש לפסוק פיצוי
26 לפי סעיף 3א' לכל הפרה (סיכומי התובעת, הוגשו 7.7.09, סעיף 49).
27 לאור השיקולים דלעיל, קרי, עוצמת ההפרות, מספרן (לכל הפחות שני
28 אירועים שונים של הפרות עפ"י עדות המקליט הנ"ל), העובדה

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 נובמבר 2010
פס"ד

ת"א 224-08 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' כנפי
ישראל (2006) בע"מ, ישראל וזאן

1 שמדובר ביצירות שונות של יוצרים שונים, ההתראות הרבות שנשלחו
2 למפירים ואשר זכו להתעלמות ואשמתם הברורה של המפירים, כל
3 אלה הביאו אותי למסקנה כי הפרת הזכויות הייתה חמורה וביטאה
4 זלזול בוטה בחוק ובתובעת ("עלוקות", כלשונו של הנתבע 2 בעמ' 10
5 לפרוטוקול 2). אני מעמיד את סכום הפיצוי על הסך של 40000
6 (ארבעים אלף) ש, להיום.

7 33. בנוסף לסעד של צו מניעה לפי סעיף 30 לעיל, אני מחייב, בשים-לב
8 לשיקולים דלעיל, את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את הסך
9 של 40000 (ארבעים אלף) ש, להיום. אני מחייב, בנוסף, את הנתבעים
10 ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את הוצאות המשפט (בצירוף ריבית
11 והפרשי הצמדה מיום הוצאתו בפועל של כל פריט ועד להחזר המלא),
12 וכן שכ"ט עו"ד בסך 20000 (עשרים אלף) ש, להיום.

13
14
15
16
17

ניתן היום, ג' כסלו תשע"א, 10 נובמבר 2010, בהעדר הצדדים.

גדעון גינת, סגן נשיא

18
19
20
21
22
23